

Arrest

nr. 269 525 van 8 maart 2022
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. MAROY
Nederzwalmsesteenweg 40b
9750 ZINGEM

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 22 september 2021 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 16 augustus 2021, tot weigering van de afgifte van een visum.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 28 september 2021 met refertenummer X

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 december 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 januari 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. MAROY die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekster dient op 16 juli 2021 bij de ambassade te Islamabad een aanvraag in voor een visum type D, met het oog op gezinshereniging met haar Belgische echtgenoot.

Op 27 juli 2021 wordt een beslissing genomen tot weigering tot weigering van de afgifte van een visum. Dit is de bestreden beslissing, die als volgt gemotiveerd is:

“Commentaar:

Op datum van 16/07/2021 werd er op basis van artikel 40ter van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, een visumaanvraag ingediend door K.Q.S. geboren op [...] en van Afghaanse nationaliteit, om haar echtgenoot P.S. geboren op [...], van Belgische nationaliteit, in België te vervoegen;

Overwegende dat er een Afghaanse geboorteakte van mevrouw K.Q. voorgelegd werd.

Overwegende dat krachtens artikel 27 van het wetboek van internationaal privaatrecht een buitenlandse akte, om erkend te worden, moet voldoen aan de voorwaarden die volgens het recht van de Staat waar zij is opgesteld, nodig zijn voor haar echtheid, en haar rechtsgeldigheid moet worden vastgesteld overeenkomstig het op haar toepasselijke recht.

Volgende elementen kunnen echter opgemerkt worden:

Op de originele geboorteakte staat als geboortedatum '14/10/1375' vermeld terwijl op de vertaling ervan '15/10/1375' als geboortedatum vermeld staat.

Gezien deze discrepantie kan het voorgelegde document niet aanvaard worden om de identiteit van mevrouw K.Q. te staven.

Bijgevolg wordt haar visumaanvraag geweigerd”.

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekster voert een enig middel aan dat zij uiteenzet als volgt:

“Middel 1: Schending van artikel 40ter Vreemdelingenwet en een schending van de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

4.1.1 Wettelijke bepalingen:

Artikel 40ter van de Vreemdelingenwet stelt:

“§ 1

De familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, van een Belg die zijn recht op vrij verkeer heeft uitgeoefend overeenkomstig het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, zijn onderworpen aan dezelfde bepalingen als de familieleden van een burger van de Unie.

§ 2

De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de volgende familieleden van een Belg die niet zijn recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten heeft uitgeoefend krachtens het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie:

1° de familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3°, mits zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent vergezellen of zich bij hem voegen;

2° de familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 4°, mits het de vader en moeder van een minderjarige Belg betreft die hun identiteit bewijzen door middel van een geldig identiteitsdocument en zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent vergezellen of zich bij hem voegen.

De familieleden bedoeld in het eerste lid, 1°, moeten bewijzen dat de Belg:

1° beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Aan die voorwaarde wordt geacht te zijn voldaan indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3°, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en zoals geïndexeerd volgens artikel 15 van voormelde wet. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid. Er wordt daarentegen geen rekening gehouden met de middelen verkregen uit het leefloon, de financiële maatschappelijke dienstverlening, de kinderbijslagen en toeslagen, de inschakelingsuitkeringen en de

overbruggingsuitkering. De werkloosheidsuitkering komt alleen in aanmerking indien de Belg bewijst dat hij actief werk zoekt.

Deze voorwaarde is niet van toepassing indien alleen zijn minderjarige familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 3°, de Belg vergezellen of zich bij hem voegen.

2° beschikt over voldoende huisvesting die hem in staat stelt zijn familielid of familieleden die hem vergezellen of zich bij hem voegen te herbergen en die voldoet aan de voorwaarden opgelegd aan een onroerend goed dat als hoofdverblijfplaats wordt verhuurd zoals bepaald in artikel 2 van Boek III, Titel VIII, Hoofdstuk II, Afdeling 2, van het Burgerlijk Wetboek. De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de wijze waarop de Belg bewijst dat het onroerend goed aan de opgelegde voorwaarden voldoet.

3° beschikt over een ziektekostenverzekering die de risico's in België voor hem en zijn familieleden dekt. Als een attest van geen huwelijksbeletsel is afgegeven, wordt er naar aanleiding van het onderzoek van een aanvraag tot gezinshereniging gebaseerd op het voltrokken huwelijk, waarvoor het attest is afgegeven, geen nieuw onderzoek uitgevoerd, tenzij er nieuwe gegevens zijn.

Wat de personen betreft bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° en 2°, moeten de echtgenoten of de partners beiden ouder zijn dan eenentwintig jaar. Deze minimumleeftijd wordt echter teruggebracht tot achttien jaar indien de echtelijke band of het geregistreerd partnerschap dat als gelijkwaardig wordt beschouwd met het huwelijk reeds vóór de indiening van het verzoek tot gezinshereniging bestond of indien ze, in het geval van een wettelijk geregistreerd partnerschap, bewijzen dat ze vóór de indiening van het verzoek tot gezinshereniging minstens één jaar hebben samengewoond.

Onverminderd de artikelen 42ter en 42quater, kan aan het verblijf van een familielid van een Belg ook een einde worden gemaakt wanneer de voorwaarden van het tweede lid niet meer zijn vervuld."

Bovendien volgt uit de Algemene Beginselen van Behoorlijk Bestuur dat een administratieve beslissing ook moet voldoen aan de materiële motiveringsplicht.

Bovendien volgt uit de Algemene Beginselen van Behoorlijk Bestuur dat een administratieve beslissing ook moet voldoen aan de materiële motiveringsplicht.

Uit de rechtspraak van de Raad van State kan worden afgeleid waaruit deze materiële motiveringsplicht bestaat:

"De materiële motiveringsplicht houdt in dat er voor elke administratieve beslissing rechtens aanvaardbare motieven moeten bestaan. Dit betekent onder meer dat die motieven steunen op werkelijke bestaande en concrete feiten die relevant zijn en met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. Bovendien moet de overheid de gegevens die in rechte en in feite juist zijn, correct beoordelen en op grond van deze gegevens in redelijkheid tot een beslissing komen. Een beslissing schendt de materiële motiveringsplicht wanneer de motieven waarop ze steunt onjuist of onwettig zijn of de beslissing niet kunnen dragen. Het komt de Raad van State daarbij in principe niet toe het feitenonderzoek over te doen om zich aldus, wat de appreciatie van de zaak betreft, in de plaats te stellen van de administratie. Het behoort daarbij wel tot de bevoegdheid van de Raad van State na te gaan of de ingeroepen feiten werkelijk bestaan indien ze worden betwist. Indien wordt geoordeeld dat de beslissing steunt op onbestaande, onvoldoende bewezen feiten, dan is eveneens het materiële motiveringsbeginsel geschonden. Te dezen beschikt de verwerende partij over een beoordelingsvrijheid zodat verschillende beslissingen mogelijk kunnen zijn, zij het enkel binnen de grenzen van de redelijkheid."

(R.v.St. nr. 225.875 van 18 december 2013, www.raadvanstate.be)

Rechtsleer stelt hieromtrent:

"De motiveringsplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur houdt in dat iedere beslissing van het bestuur op motieven dient te berusten die niet enkel in feite en in rechte aanwezig moeten zijn, doch die bovendien pertinent moeten zijn en de beslissing moeten verantwoorden." (A. MAST, J. DUJARDIN, M. VAN DAMME en J. VANDE LANOTTE, *Overzicht van het Belgisch Administratief Recht*, Antwerpen, Kluwer 1996, 51)

Onder het zorgvuldigheidsbeginsel wordt verstaan:

"Het bestuur kan slechts een rechtens correct besluiten nemen indien het op de hoogte is van alle voor het te nemen besluit relevante feiten en omstandigheden. Het zorgvuldigheidsbeginsel eist dat het bestuur het nemen van het besluit zorgvuldig voorbereid door er zorg voor te dragen dat de relevante feiten en omstandigheden bij het bestuursorgaan bekend (kunnen) zijn."
(P. NICOLAI, Beginselen van behoorlijk bestuur, 1990 blz. 332 ev)

"Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De overheid is onder meer verplicht om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk te onderzoeken, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen (RvS van 12 april 2016, nr. 234.348, www.raadvst-consetat.be). Bovendien moet de overheid zorgvuldig en voorzichtig zijn bij het nemen van haar beslissing." (C.BERX, Rechtsbescherming van de burger tegen de overheid, Antwerpen, Intersentia Rechtswetenschappen, 2000, 318.)

"Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt ook in dat bij de voorbereiding en bij het nemen van een overheidsbesluit alle relevante factoren en omstandigheden worden afgewogen. Er is zorgvuldigheid in de feitenvinding vereist. Het houdt ook in dat een dossier volledig moet zijn en alle relevante elementen moet inhouden en dat de burger die gehoord wordt, voorafgaandelijk en op een nuttig tijdstip op grond van de informatieplicht wordt meegedeeld waar er een probleem is, zodat hij met kennis van zaken en vooral nuttig, d.w.z. over datgene waar zich een probleem zou voordoen, kan worden gehoord en zijn middelen kan bijbrengen." (R. TIJS, Algemeen bestuursrecht in hoofdlijnen, Antwerpen, Intersentia Rechtswetenschappen, 2012, 265.)

Onder het redelijkheidsbeginsel wordt verstaan:

"Er is sprake van een schending van het redelijkheidsbeginsel, wanneer een beslissing steunt op feitelijk juiste en rechtens relevante motieven, maar er een kennelijke wanverhouding bestaat tussen die motieven en de inhoud van de beslissing. "
(Rvs nr. 227910 van 26 juni 2014, www.raadvst-consetat.be)

4.1.2 Toelichting

1. Overeenkomstig artikel 40ter van de Vreemdelingenwet diende verzoekster bij de aanvraag tot gezinshereniging aan te tonen dat de heer P.S.:

- over stabiele toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt;
o verzoekende partij bracht zowel de arbeidsovereenkomst als loonfiches toe van de heer P.S. over voldoende huisvesting beschikt die hem in staat stelt zijn familielid of familieleden die hem vergezellen of zich bij hem voegen te herbergen
o verzoekende partij bracht de huurovereenkomst bij van de heer P.S.
- over een ziektekostenverzekering beschikt die de risico's in België voor hem en zijn familieleden dekt.
o Verzoekende partij bracht een bewijs van ziektekostenverzekering bij waaruit blijkt dat ook verzoekende partij hieronder gedekt wordt.

Verzoekende partij voegde bij haar verzoekschrift alle noodzakelijke documenten toe teneinde aan te tonen dat verzoekster wel degelijk voldeed aan de voorwaarden.

2. Desalniettemin werd de aanvraag van verzoekende partij alsnog geweigerd en dit omdat er een materiële vergissing heeft plaatsgevonden bij de geboorteakte. Daar waar op de originele geboorteakte 14/10/1375 vermeld staat, werd op de vertaalde versie 15/10/1375 genoteerd.

Dat dit een materiële vergissing betreft staat vast.

Uit alle overige documenten blijkt duidelijk dat de geboortedatum van verzoekende partij 15/10/1375 betreft. Het is overduidelijk dat bij de opmaak van de geboorteakte een typefout /schrijffout heeft plaatsgevonden waarbij 14 werd genoteerd i.p.v. 15.

3. De beslissing werd louter en alleen geweigerd omdat er per ongeluk een verkeerd getal werd genoteerd in de geboorteakte. Stellen dat hierdoor de identiteit van mevrouw K.Q. niet kan gestaafd worden en aldus de visumaanvraag dient geweigerd te worden is kennelijk onredelijk.

4. Niet alleen werd de geboorteakte van verzoekende partij toegevoegd aan het dossier maar ook haar paspoort, huwelijksakte,.... waaruit de identiteit van verzoekende partij perfect kon gecontroleerd worden.

Stellen dat de identiteit van verzoekende partij niet blijkt uit de toegevoegde documenten is manifest onjuist. De website van agentschap en integratie stelt duidelijk dat de identiteit ook kan bewezen worden aan de hand van een paspoort, wat verzoekende partij ook heeft aangeleverd bij haar verzoek.

5. Tevens is het ook aan verwerende partij als zorgvuldige bestuursorgaan om na te gaan of de identiteit van verzoekende partij blijkt uit andere documenten. Er rust immers een onderzoeksplicht op verwerende partij

"De haar ter kennis gebrachte feiten dienen op hun overeenstemming met de werkelijkheid te worden onderzocht. (...) Op de overheid rust een actieve onderzoeksplicht. In principe moet zij uit eigen beweging de nodige informatie vergaren, of er voor zorgen dat die haar wordt bezorgd, en deze op haar juistheid toetsen." (C. BERX, Rechtsbescherming van de burger tegen de overheid. Antwerpen, Intersentia Rechtswetenschappen, 2000, 320.)

Gelet op de overige documenten die toegevoegd werden bij de aanvraag, waaruit de identiteit van verzoekende partij duidelijk blijkt, kon verwerende partij perfect besluiten dat er slechts sprake was van een materiële vergissing in de geboorteakte.

6. Verwerende partij is dan ook zeer kort door de bocht gegaan door het visum te weigeren louter en alleen omdat de geboortedatum verkeerdelijk werd genoteerd. Er kan dan ook allerm minst sprake zijn van het gegeven dat verwerende partij de beslissing zorgvuldig heeft genomen.

Er ligt dan ook niet alleen een schending van het redelijkheidsbeginsel voor maar ook van het zorgvuldigheidsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

7. Tot slot ligt er ook een schending voor van artikel 40ter van de vreemdelingenwet daar verzoekende partij alle documenten heeft bijgebracht waaruit blijkt dat zij wel degelijk voldoet aan de voorwaarden tot gezinshereniging overeenkomstig artikel 40ter van de vreemdelingenwet.

Het enige middel is dan ook gegrond".

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De overheid is onder meer verplicht om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk te onderzoeken, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen (RvS 28 juni 2018, nr. 241.985, ROELS).

Verzoekster diende een aanvraag gezinshereniging in, in functie van haar Belgische echtgenoot op grond van artikel 40ter, § 2, eerste lid, 1°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). De aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel dient dan ook te worden beoordeeld in het kader van deze bepaling.

Artikel 40ter, § 2, eerste lid, 1°, van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

"De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de volgende familieleden van een Belg die niet zijn recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten heeft uitgeoefend krachtens het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie :
1° de familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3°, mits zij de Belg die het recht op

gezinshereniging opent vergezellen of zich bij hem voegen;”.

Artikel 40bis, § 2, waar artikel 40ter, § 2, eerste lid, 1°, van de vreemdelingenwet naar verwijst, bepaalt:

“Art. 40bis

§ 2.

Als familielid van de burger van de Unie worden beschouwd :

1° de echtgenoot of de vreemdeling waarmee een geregistreerd partnerschap werd gesloten dat beschouwd wordt als zijnde gelijkwaardig met het huwelijk in België, die hem begeleidt of zich bij hem voegt;

2° de partner, die hem begeleidt of zich bij hem voegt, met wie de burger van de Unie overeenkomstig een wet een geregistreerd partnerschap heeft gesloten.

De partners moeten aan de volgende voorwaarden voldoen :

a) bewijzen een naar behoren geattesteerde duurzame en stabiele partnerrelatie te onderhouden.

Het duurzaam en stabiel karakter van deze relatie is aangetoond :

- indien de partners bewijzen gedurende minstens één jaar, voorafgaand aan de aanvraag, onafgebroken in België of een ander land te hebben samengewoond;

- ofwel indien de partners bewijzen dat zij elkaar sedert ten minste twee jaar, voorafgaand aan de aanvraag, kennen en het bewijs leveren dat zij regelmatig, telefonisch, via briefwisseling of elektronische berichten met elkaar contact onderhielden en dat zij elkaar in de twee jaar voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 of meer dagen betreffen;

- ofwel indien de partners een gemeenschappelijk kind hebben;

b) met elkaar komen samenleven;

c) beiden ouder zijn dan eenentwintig jaar. De minimumleeftijd van de partners wordt teruggebracht tot achttien jaar wanneer zij het bewijs leveren van een samenwoning van ten minste een jaar voordat de vreemdeling bij wie men zich voegt, in het Rijk aankwam;

d) ongehuwd zijn en geen duurzame en stabiele partnerrelatie hebben met een andere persoon;

e) geen personen zijn bedoeld in artikelen 161 tot 163 van het Burgerlijk wetboek.

f) ten aanzien van geen van beiden is een definitieve beslissing genomen tot weigering van de voltrekking van het huwelijk op basis van artikel 167 van het Burgerlijk wetboek.

[...]”.

Met betrekking tot de bewijsstukken die moeten worden overgelegd naar aanleiding van een aanvraag op grond van artikel 40ter *iuncto* 40bis preciseert artikel 44 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (verder: het vreemdelingenbesluit):

“Art. 44.

De familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, van de wet, die geen burger van de Unie zijn, kunnen enkel genieten van de bepalingen van dit hoofdstuk indien zij het bewijs overleggen aangaande de bloed- of aanverwantschap of partnerschap met de burger van de Unie die ze begeleiden of bij wie ze zich voegen.

Indien wordt vastgesteld dat het familielid de ingeroepen bloed- of aanverwantschapsband of het partnerschap niet kan bewijzen door middel van officiële documenten, overeenkomstig artikel 30 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten betreffende dezelfde materie, kan de minister of zijn gemachtigde rekening houden met andere geldige bewijzen die in dit verband worden voorgelegd.

Indien dat niet mogelijk is, kan de minister of zijn gemachtigde overgaan of laten overgaan tot een onderhoud met het familielid en de burger van de Europese Unie waarbij het familielid zich wil voegen, of tot elk ander onderzoek dat noodzakelijk wordt geacht en in voorkomend geval, voorstellen om een aanvullende analyse uit te laten voeren.”

Aldus wordt niet exhaustief opgesomd welke documenten moeten worden voorgelegd, maar moet de ingeroepen bloed- of aanverwantschapsband worden bewezen aan de hand van officiële documenten. Indien dat niet mogelijk is, kan rekening worden gehouden met andere geldige bewijzen of kan een aanvullend onderzoek worden uitgevoerd.

2.3. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoekster bij haar aanvraag een Afghaanse taskara (met betrekking tot de geboorteakte) voorlegde, evenals een huwelijksakte en een paspoort.

De bestreden beslissing motiveert dat de originele versie van de geboorteakte vermeldt dat verzoekster volgens de Iraanse kalender geboren werd op 14/10/1375 ofwel 3 januari 1997. Op de vertaling van het voormelde document staat 15/10/1375, ofwel 4 januari 1997, aangeduid als verzoeksters geboortedatum. Gezien deze discrepantie kan de neergelegde geboorteakte volgens verweerder niet aanvaard worden als bewijs van verzoeksters identiteit.

Een geboorteakte bevat in de regel gegevens zoals de geboortedatum, de geboorteplaats, het geslacht, de naam en voornamen, en de identiteitsgegevens van de ouder(s) van de betrokken persoon (zie artikel 44 van het Burgerlijk Wetboek). Deze gegevens strekken er toe de afstamming en verwantschapsbanden van de betrokken persoon vast te stellen. Een geboorteakte geldt echter niet als identiteitsdocument, aangezien een dergelijk document niet toelaat een fysieke band tussen de houder van het document en de op het document vermelde persoon vast te stellen.

De vaststelling dat de geboortedatum op de geboorteakte niet correct is en de akte bijgevolg niet wordt erkend, heeft bijgevolg geen relevantie voor de identiteit van verzoekster. Het niet erkennen van de geboorteakte kan enkel tot gevolg hebben dat de gegevens die dit document geacht wordt te bewijzen, niet worden aanvaard. In de huidige zaak legde de verzoekster echter een Afghaans paspoort voor, afgeleverd te Kabul op 12 augustus 2018 en geldig tot 12 augustus 2023. De geldigheid van het paspoort wordt door de verwerende partij niet betwist, evenmin als de huwelijksakte die zij voorlegde.

Het determinerend motief in de bestreden beslissing, dat verzoeksters identiteit niet is aangetoond, kan dan ook geen steun vinden in de niet-erkenning van de geboorteakte.

Er blijkt uit de bestreden beslissing niet waarom geen rekening kon worden gehouden met het voorgelegde paspoort en de huwelijksakte.

Verzoekster maakt een schending van de materiële motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsplicht aannemelijk.

Er werd geen nota met opmerkingen neergelegd.

Het middel is gegrond.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 16 augustus 2021 tot weigering van de afgifte van een visum wordt vernietigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht maart tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

C. VERHAERT